Hoofdstuk 12 **VERENIGINGEN**

In dit hoofdstuk vindt u beschrijvingen van vele verenigingen. Oude verenigingen die nu niet meer bestaan, maar ook oudgedienden die steeds nog actief zijn in ”Plan-Zuid”. En jonge verenigingen in dit gebied.
De doorgaans korte stukken zijn veelal gemaakt door leden van deze verenigingen. Volledig is dit overzicht beslist niet, ook al hebben we een oproep geplaatst in de wijkkrant om kopij aan te leveren. Van bepaalde verenigingen, die vroeger bestaan hebben, zijn geen gegevens meer te achterhalen.

Er is geen onderscheid gemaakt tussen verenigingen met leden in heel Geleen en omstreken, en groepen die specifiek voor onze wijk actief zijn (zoals een buurtvereniging). Doublures met voorgaande hoofdstukken zijn zo veel mogelijk vermeden. Daarom treft u hier bijvoorbeeld geen kerkkoren aan, maar zijn die opgenomen in het hoofdstuk Religie. De ”verenigingen” zijn hier opgenomen in de volgorde die in de Gemeentegids 2009 van Sittard-Geleen gehanteerd is voor organisaties en verenigingen.

CULTUUR EN VRIJE TIJD

Vastelaovesvereniging ”De Sjoutvotte”

De vereniging werd opgericht op 16 januari 1960 in het voormalige café ’t Kluisje door een aantal leden van Voetbalvereniging De Wertha Boys. Zij waren van mening dat er in de woonwijk De Kluis meer aan georganiseerd carnaval gedaan moest worden. Er werd een Raad van Elf gevormd en een Prins uitgeroepen. De naam van deze nieuwe vereniging was snel gevonden; De Sjoutvotte. Dit is de start geweest van een carnavalsvereniging die tot op heden in beweging is gebleven.

”Schuld-konten” is de letterlijke vertaling van Sjoutvotte in het Nederlands.
De Kluis breidde zich in de vijftiger jaren zeer snel uit. Ook begint in deze jaren het eigen-huis-bezit op gang te komen. Er worden dan ook veel woningen, al dan niet in eigen beheer, gebouwd. Om die bouw te kunnen bekostigen moet men geld lenen, schuld maken dus. Een Limburgse uitdrukking voor iemand die schulden heeft is ”Dae haet de vot vol sjout”. De naam Sjoutvotte is daarmee geboren.

In het eerste jaar hield de vereniging zich uitsluitend bezig binnen de wijk. Er werd een prins uitgeroepen, bal-avonden gehouden, er was een receptie en er werden

kaartavonden georganiseerd om de kas te spekken. Het jaar daarop ging men op bezoek bij de collega-verenigingen de Uule van Oud-Geleen en de Kwakkerte van Spaubeek. Ook werd voor het eerst deelgenomen aan de carnavalsoptocht in het centrum van Geleen.
In 1964 treden twee dames toe als dansmarieke bij de Sjoutvotte. Vanaf dat moment hebben dansmariekes steeds deel uitgemaakt van de vereniging. Naast de eigen activiteiten in de wijk werd in 1965, direct na de opening van het Sint-Barbaraziekenhuis, een bezoek gebracht aan de patiënten en hen een fruitmandje overhandigd. Toen er tengevolge van de afbouw van het ziekenhuis steeds minder patiënten in de wijk aanwezig waren, werd deze activiteit uitgebreid met en later verplaatst naar de St.-Odiliakliniek en St.-Jansgeleen. Deze eerste sociale activiteit van de carnavalsvereniging werd in de loop der jaren uitgebreid met een carnavalsmiddag voor de jeugd, een carnavalsavond in de Bunderhof, Prinsenbal, PG-uitreiking, proeverij vastelaovesbier en het bezoek aan St.-Jansgeleen.
Door de verdere uitgroei van de nieuwe wijk Geleen-Zuid werd ook het werkgebied van de Sjoutvotte vergroot. De familiemiddag, kwatsjaovend en Henricus de Kloezenaer kregen een vaste plek binnen hun tradities.

1970. Prins Piet III (Wordragen).
Foto: archief Sjoutvotte

1984. Uitreiking van de Piet Giesberts herinneringsmedaille aan de Globetrotters uit Heerlen, een carnavalscabaret gevormd door de broers Stollman.
Foto: archief Sjoutvotte

Vanaf 1971 maken de Sjoutvotte deel uit van de Samenwerkende Gelaense Vasteloaves Verenigingen, een samenwerkingsverbond dat op initiatief van de Sjoutvotte tot stand kwam en waarin de 5 georganiseerde Geleense verenigingen hun krachten bundelden bij het organiseren van grote activiteiten zoals het jaarlijkse Gelaens Vastelaovesleedjeskonkoer.

Ook heeft de vereniging sinds 1971 een eigen Jeugdraad van Elf, die met een eigen jeugdprins deelneemt aan de carnavalsactiviteiten op de scholen en de Geleense kinderoptocht.

De momenteel 18 dansmariekes van de Sjoutvotte hebben een grote bekendheid in Limburg verworven en worden vaak uitgenodigd om carnavalsactiviteiten elders op te luisteren. Met ingang van 1992 zijn de Sjoutvotte gestart met het organiseren van een eigen danssporttoernooi in de Hanenhof.

Vanaf 1971 reiken de Sjoutvotte jaarlijks hun Piet Giesberts Herinneringsmedaille uit aan mensen die zich op een of ander manier verdienstelijk hebben gemaakt voor de culturele Limburgse samenleving. Het is de grootste onderscheiding die door de De Sjoutvotte wordt uitgereikt.

Henricus de Kloezenaer opent het carnavalsseizoen 1986-1987.
Foto: archief Sjoutvotte

2010. Dansmariekes met Prins Yoeri I (Charpentier) en Jeugdprins Mylan I (van Duuren). *Foto: archief Sjoutvotte*

Anno 2010 telt de Vastelaovesvereniging De Sjoutvotte 53 leden.

Bronvermelding:
- *Website www.sjoutvotte.nl*
- *Memo van Bert Kitzen, president van de Sjoutvotte*
- *Foto's uit het archief van de Sjoutvotte*

Jongerenkoor JOY

In november 1980 hield het jeugdkoor Xenia van de Verrijzenisparochie op te bestaan. Een aantal zangers van dit koor wilde toch op een of andere manier doorgaan. Met hulp van kapelaan Fraats van de Christus Koningparochie werd een repetitieruimte met piano gevonden in

de hal van de Sint-Jozefschool aan de Meeuwenlaan. Zo konden 15 jongeren al in januari 1981 starten met de eerste repetities. Zij waren grotendeels afkomstig uit jeugdkoor Xenia. Het koor stond onder leiding van Vincent Erkelens en werd begeleid door een combo dat bestond uit een organist en een gitarist.

1981. Repetitie in de Sint-Jozefschool.
Foto: Ronald Claessens

De eerste uitvoering van dit jeugdkoor in de Christus Koningkerk met Pasen 1981 werd zo'n succes dat een tiental zangers zich aanmeldde om lid te worden van het koor. De begeleiding werd uitgebreid tot een combo met keyboard, drummer, gitarist en basgitarist.
Er werd gekozen voor de naam JONGERENKOOR JOY en er kwam een herkenningsmelodie, waarvan de tekst geschreven werd door Gerard Schepers, met muziek van Norbert Otten en Ronald Claessens, allen koorleden.
De eerste problemen in JOY kondigden zich al aan in juni 1981. Vincent Erkelens verliet het koor waardoor men nu, geheel onverwacht, geen dirigent meer had. Het koorlid Ronald Claessens wilde de muzikale leiding van het koor wel op zijn schouders nemen. In dat jaar werd door de leden besloten dat het koor onder de muzikale leiding van Ronald verder wilde, maar zonder bestuur en zonder subsidies. Men wilde geheel onafhankelijk zijn. Het koor bleef ook de jaren erna groeien. Elke zaterdagavond kwam men bij elkaar om gezellig muziek te maken.

Na deze repetities ging men met z'n allen naar de Bizziebie op de Markt, waar ze graag geziene gasten waren. Er werd gezongen en, met begeleiding van een enkel instrument, spontaan een "open air concert" gegeven. Dit gebeurde dan zomaar op een zomeravond op een terras op de Markt. Zoiets kon nog in die tijd. JOY was een koor dat gedragen werd door vriendschap, samen klussen aanpakken en samen de verantwoordelijkheid nemen bij de voorbereiding en uitvoering van concerten.

1981. Jongerenkoor Joy.
Foto: Ronald Claessens

Het repertoire bestond hoofdzakelijk uit Engelstalige, niet-religieuze nummers, die qua tekst en sfeer goed pasten binnen de liturgievieringen uit die tijd. Niet vreemd dus dat het koor vaak gevraagd werd om liturgiediensten voor jongeren en huwelijksmissen op te

luisteren. Een voorganger wist dan de teksten uit de liederen te gebruiken binnen de viering, waardoor er een mooi geheel kon ontstaan.
Daarnaast was JOY vaak te horen op koordagen en parochiefeesten.

De koorleden waren gegrepen door de muziek en teksten van Jesus Christ Superstar. Het paasconcert van 1983 in de Verrijzeniskerk zou geheel in de sfeer van deze musical moeten zijn, vond men. Dit concert werd zo'n succes, dat al snel besloten werd dat alle liederen van deze musical in het repertoire opgenomen zouden worden. In 1986 stond het JONGERENKOOR JOY voor het eerst met de volledig gezongen Jezus Christ Superstar op het podium.
Nu deze stap eenmaal was gezet kon het niet uitblijven, dat de volledige musical uitgevoerd zou worden. Er werd druk gerepeteerd op zang, choreografie en verbindende teksten. Er moesten decors en kostuums komen. Alles low budget. De kostuums werden ontworpen en genaaid door koorlid Hucintha Claessens-Speetgens.

1988. Jesus Christ Superstar in de Hanenhof. *Foto's: Ronald Claessens*

In 1988 kon de volledige productie van Jezus Christ Superstar in de Hanenhof uitgevoerd worden. Het werd een overweldigend succes.

Niet lang daarna kreeg ook JOY met problemen te maken die kenmerkend zijn voor jongerenkoren. Leden gingen ver buiten Geleen studeren en werken of men trouwde en vestigde zich buiten Geleen. Het geregeld bezoeken van de repetities was vaak niet meer mogelijk en leden moesten afscheid nemen van het koor.
In januari 1989 gaven 60 leden en oud-leden van JONGERENKOOR JOY hun laatste concert in een overvolle Hanenhof, een afscheidsconcert.

Bronvermelding:
- Interview met Ronald Claessens, oud-koorlid, muzikale leider en basgitarist
- Foto's uit de "JOY-doos" van de familie Claessens

Gemengd koor Voces Vocales

De gemengde zangvereniging Voces Vocales is een profaan koor met een uitgebreid repertoire afkomstig uit musicals, opera's, operettes, gospels en moderne stukken.

Het koor telt op dit moment 75 zingende leden, waarvan de stemverhouding tussen de verschillende partijen redelijk in verhouding is.

Voor de tweede keer in het bestaan van het Gemengd Koor Zanglust uit Geleen waren problemen binnen dit koor de oorzaak van de oprichting van een nieuw koor. In 1926 was er een meningsverschil over de tegenvallende resultaten op het concours in Kerkrade en de aanstelling van een nieuwe dirigent. Om deze reden verlieten een aantal leden Zanglust en men richtte het Geleens Mannenkoor Mignon op.
In december 1990 waren het opnieuw interne problemen bij Zanglust die de aanleiding waren dat de dirigent Peter Eijkenboom het koor verliet.
Op 7 januari 1991 begon hij met een 30-tal enthousiaste zangers, hoofdzakelijk uit Zanglust afkomstig, te repeteren in het Plenkhoes.
Omdat in Geleen-Zuid, buiten het Kerkkoor van de Pastoor Van Arsparochie, geen profaan koor actief was, werd voor een repetitielokaal in deze wijk gekozen.
Op 14 februari werd een eerste vergadering gehouden. De leden formeerden een interimbestuur en besloten vervolgens dat 't Plenkhoes het vaste repetitielokaal van het nieuwe koor zou zijn. Ook werden de verenigingsnaam en het door Werner Weermann ontworpen logo vastgesteld.

Het oprichtingsjaar bleek voor het jonge gemengde koor een succesvol jaar te zijn. De eerste openbare repetitie leverde 15 nieuwe leden op.
De verenigingsstatuten passeerden op 21 maart 1991 bij de notaris en Voces Vocales werd vervolgens bij de Kamer van Koophandel in Heerlen ingeschreven.
Op 13 april nam het koor succesvol deel aan een korentreffen in Ransdaal.
Het eerste verenigingsjaar werd afgesloten met 2 kerstconcerten. Het koor mocht toetreden tot de Koninklijke Bond van Zang- en Oratoriumverenigingen in Nederland.
Op het einde van het eerste verenigingsjaar waren 60 zangers en zangeressen lid van het gemengd koor Voces Vocales.
Door het organiseren van rommelmarkten en kerstmarkten kon de commissie fondsenwerving in de beginjaren een extra bijdrage aan de kas leveren.
Een subsidie van het Anjerfonds maakte de aanschaf van een nieuwe piano mogelijk.
Er werden contacten gelegd met het Driebankoor uit Venhuizen (1993), het Frauenchor 1983 uit Erftstadt-Lechenich (1994) en de Gesangverein Liederkranz uit Böblingen.

Zoals elk koor doet, wil Voces Vocales zich graag presenteren aan de toehoorders. Een concert is daarvoor de gelegenheid bij uitstek. Het koor kan in de korte tijd van zijn bestaan al terugkijken op een aantal succesvolle concerten.
In 1993 werd de indrukwekkende Missa Solemnis ten gehore gebracht. De componist Serge Lancin was aanwezig. Hij was vol lof over de uitvoering.

In 1997/1998 werd de spectaculaire Bavarian Hightlands cyclus van Edward Elgard, met medewerking van drie andere koren en een harmonieorkest, vier maal met groot succes uitgevoerd. In 2001 werd ter gelegenheid van het 10-jarig bestaan van Voces Vocales een groot operaconcert in de Hanenhof gegeven.
Inmiddels zijn het jaarlijkse RABObank-Moederdagconcert (vanaf 2002) en het kerstconcert tot een mooie traditie uitgegroeid.
In 2009 verleende Voces Vocales, samen met het Geleens Mannenkoor Mignon, haar medewerking aan het Drie-koren-concert ter gelegenheid van het 100-jarig bestaan van het Gemengd Koor Zanglust.

Moederdagconcert 2009 in de Hanenhof. *Foto: Voces Vocales*

Voces Vocales ondernam ook een aantal meerdaagse concertreizen.
In 1996 ging het koor op tegenbezoek naar het Driebankoor in Venhuizen.
Bij de tweede concertreis in 2002 was Diekirch in Luxemburg het doel van de reis. Hier was men te gast bij Chorale Municipale Sängerbond Diekirch.
In 2007 ging het koor opnieuw op reis, nu naar de Geleense zusterstad Böblingen, waar men gastvrij onthaald werd door de Gesangverein Liederkranz.

Bronvermelding:
- *Kroniek 100 jaar Zanglust. Jean Dewaide, 2008*
- *75 jaar Mignon, Hans Korevaar, 2001*
- *Uit koorarchief: tien jaar Voces Vocales, door mevrouw M.J.Th. van Westerhoven*
- *Memo 2008, door mevrouw M.J.Th. van Westerhoven*
- *Fotoarchief Voces Vocales*
- *Website: vocesvocales.nl*

D.O.V. Damesontspanningsvereniging Geleen-Zuid

De Damesontspanningsvereniging Geleen-Zuid werd op 14 december 1976 in de nog jonge Pastoor Van Arsparochie opgericht. De vereniging stelde zich tot doel door het organiseren van avonden, vrouwen samen te brengen en om op deze manier het leggen van contacten te bevorderen. Terugkijkend naar de afgelopen jaren kan men vaststellen dat deze doelstelling zeer zeker is gehaald. De vereniging heeft vanaf haar oprichting zo'n 65 leden, die maandelijks in 't Plenkhoes bij elkaar komen. Het zijn goed bezochte bijeenkomsten, met een gevarieerd programma, waarin lezingen, excursies, voorlichtingsprogramma's, wandelingen en ontmoetingsavonden op de agenda staan.

In december 1981 werd het eerste lustrum feestelijk afgesloten met een kerstconcert van de Countrysingers. Daarna was er een fondueavond in een van de ruimtes van de Pastoor van Arskerk. In datzelfde jaar was een delegatie dames van de D.O.V., als onderdeel van de Vrouwenraad Geleen, van 2 tot 5 april te gast bij de Hausfrauenbund E.V in Böblingen. Het bleef niet bij deze reis. De D.O.V.-dames reisden o.a. naar Amsterdam, Brussel, Keulen, Den Haag, Vlissingen, Antwerpen, Brugge, Parijs en in 1992 werd de Floriade in Zoetermeer bezocht.

Op 4 april 1981 bezochten dames van de DOV op initiatief van de Geleense Vrouwenbond de Hausfrauenbund van Böblingen.
Foto: Archief Damesontpanningsvereniging

In december 1981 werd het eerste lustrum gevierd met een fondueavond.
Foto: Archief Damesontpanningsvereniging

Er konden de afgelopen jaren heel wat jubilea gevierd worden, omdat verschillende dames vanaf de oprichting lid van de vereniging waren.
Het bestuur spreekt de hoop uit dat de leden nog jaren samen veel plezier hebben en dat er nog vele reizen gemaakt kunnen worden.

Bronvermelding:

- Interview met mevrouw Van Oppen, secretaris, en mevrouw Spauwen, voorzitter

- Fotoarchief van de Damesontspanningsvereniging D.O.V.

Bridgeclub Geleen

Leo Bieshaar maakte voor ons de volgende samenvatting:
Op 4 april 1946 komen in hotel "Neerlandia" te Geleen tien 'Heeren', waarschijnlijk beambten van de staatsmijn Maurits, bijeen om te besluiten tot oprichting van de 'bridgeclub Geleen'.

Afgesproken wordt iedere 2de en 4de woensdag van de maand te bridgen in Neerlandia. De contributie wordt vastgesteld op fl.1,- per maand. De allereerste voorzitter wordt de heer Schram en secretaris de heer Ilmer. Het ledental stijgt snel en op 10 juli 1946 wordt onze vereniging met 27 leden als lid van de Nederlandse Bridge Bond ingeschreven. In 1947 bedragen de inkomsten fl.564,90 met een batig saldo van - fl.300,-! En men is op zoek naar een betere speelgelegenheid in Geleen. Dat blijkt dan al heel moeilijk! Na een sterke groei in de beginfase stabiliseert het ledental enkele jaren. Wel is er een groot verloop. In 1949 bedanken bv. 8 leden maar zijn er 16 nieuwe aanmeldingen.

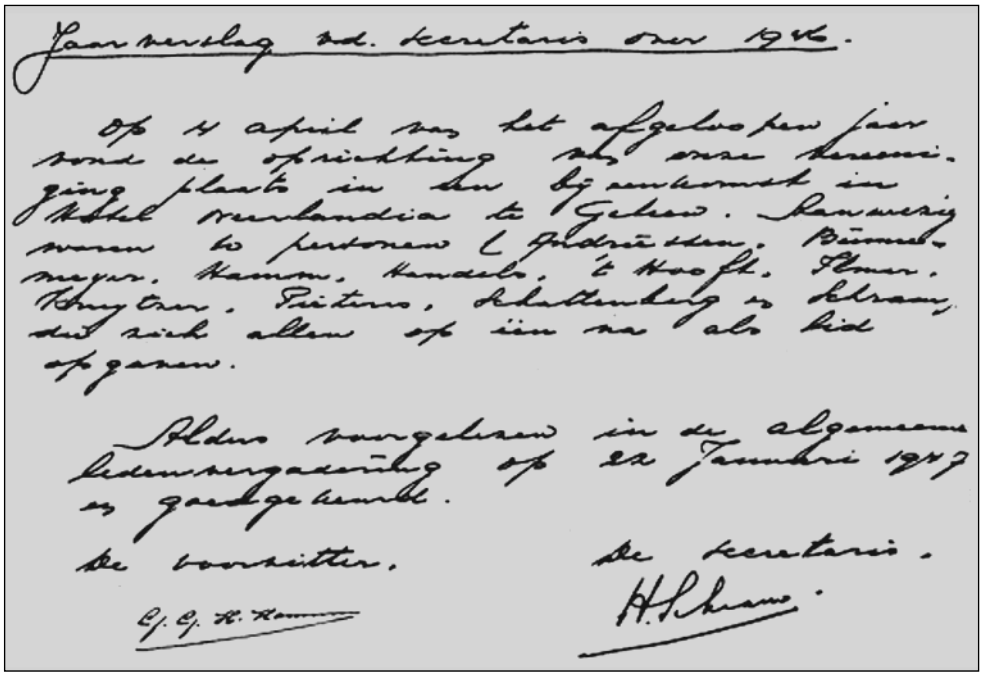
Jaarverslag van de secretaris over 1946.

Op 4 april was het afgelopen jaar sprak de oprichting van onze vereniging plaats in den bijeenkomst in Hotel Neerlandia te Geleen. Aanwezig waren 10 personen (Gebrüder Bümmelmeyer, Hamon, Kendels, 't Hooft, Ilmer, Huyten, Pieters, Schattenberg en Schram) die zich allen op zich na als lid opgaven.

Aldus vorgelezen in de algemeene ledenvergadering op 22 Januari 1947 en goedgekeurd.

De voorzitter. De secretaris.

G. G. H. Schram. H. Ilmer.

In 1949 vindt men toch een nieuwe speelgelegenheid: het 'Beambten Casino'. Het gevolg is ledengroei en meer bezoek van de clubavonden. In 1950 speelt men voor het eerst door tijdens de zomer en vindt de eerste uitwisseling met Sittard plaats. Dan wordt ook de eerste wedstrijd om de 'Nieuwe Mijnstreekbeker' gespeeld, gewonnen door: De Mijnstreek! Tot 1951 schrijft de secretaris alle jaarverslagen met sierlijke letters. Daarna zien we de introductie van de typemachine! Er bestaan nog zware toelatingseisen voor nieuwe leden tot in 1954 de ballotage wordt versoepeld: na bekendmaking van de aanvraag van lidmaatschap kunnen leden nog slechts 14 dagen bezwaren indienen bij het bestuur! Het spelen in het casino bevalt uitstekend en door het casinobestuur worden vele prijzen ter beschikking gesteld.

En dan: donkere wolken verschijnen aan de horizon tijdens de voorbereiding van het 25-jarig jubileum. In verband met de mijnsluitingen moet ook het casino "verdwijnen".
Op 29 dec. 1970 wordt voor het laatst een bridgeavond gehouden in het Casino Maurits. Men besluit in januari twee maal in de Hanenhof en twee maal in El Dorado (Spaubeek) te bridgen, alvorens definitief voor een van deze speelgelegenheden te kiezen. Daarna kiest men voor El Dorado, ook al willen veel leden in de Hanenhof blijven bridgen. Uit het bestuur komt de suggestie om tot splitsing van de club over te gaan daar deze toch te groot wordt. Er wordt een enquête gehouden en op 6 april 1971 wordt, met 42 stemmen voor en 33 tegen, beslist tot splitsing. Nadat men in vriendschap gezamenlijk in mei het 25-jarig bestaansfeest heeft gevierd, wordt de splitsing in juni 1971 definitief. B.C. Casino Maurits blijft in de Hanenhof spelen.

De huidige Bridgeclub Geleen vertrekt naar El Dorado met een terugval naar 55 leden. De nieuwe speelgelegenheid blijkt geen succes. Een voorstel om te verhuizen naar de Van Arskerk haalt het niet. Op initiatief van de heer Boor wordt dan uitgekeken naar een eigen gebouw! Op 7 febr. 1974 wordt, met 28 stemmen voor en 7 tegen, besloten tot aankoop van een eigen bridgehome aan de Joannesstraat 47 in Geleen. Te financieren door het uitgeven van obligaties onder de leden, een hypothecaire lening en verder veel eigen arbeid van de leden! Nadat in een plezierige vriendschappelijke sfeer door vele leden een enorme hoeveelheid werk is verzet, wordt al op 10 september de eerste ledenvergadering gehouden in het nieuwe pand met als naam "Drive-Inn". In het eigen gebouw neemt het aantal speeldagen toe en er komen bridgecursussen. Het ledental stijgt snel tot boven de 200, waarmee we verreweg de grootste bridgeclub in het zuiden zijn! Vele mensen in onze vereniging en ook erbuiten hebben in B.C. Geleen het bridgespel geleerd! In de volgende jaren worden vele initiatieven ontplooid om de 'Drive-Inn' rendabel te exploiteren. Bruiloften, partijen etc. Maar een commissie berekent uiteindelijk dat het financieel niet langer verantwoord is dit eigen gebouw te exploiteren. Hierdoor moeten we helaas in 1994 onze eigen 'Drive-Inn' verlaten.

Een donderdagavond in september 2010, wedstrijdleider Huub Raven.
Foto: Leo Bieshaar

De spelers die avond.
Foto: Leo Bieshaar

Het vinden van een in alle opzichten geschikte lokaliteit is met zo'n grote vereniging, spelend op 4 dagen, een zeer groot probleem! Na gesprekken met de (toenmalige) beheerders van 't Plenkhoes en het Reüniegebouw verhuist B.C. Geleen naar de bovenzaal van het Reüniegebouw. Na langdurige onderhandelingen met de gemeente wordt een lift aangebracht; 50% van de kosten zijn voor rekening van B.C. Geleen. In 2005 wordt in het "Reüniegebouw" een 'Wietplantage' ontdekt! De bridgers staan plotseling voor een, in opdracht van de burgemeester, gesloten deur. Het lokaal gaat voor langere tijd dicht. Gelukkig ligt er al een aanbod van de beheerder van 't Plenkhoes. Hier staat een benedenzaal leeg, dus kan snel verhuisd worden. Hier bridgen we sindsdien tot grote tevredenheid.

ONS DOEL:
Het beoefenen en bevorderen van het bridgespel als middel tot geconcentreerd denken, maar tevens tot communicatie, integratie, socialisatie en conversatie.

Samengevat:
De Bridgeclub Geleen, die 't Plenkhoes als verenigingslokaal heeft sinds midden 2005, is een vereniging met ruim 225 leden. De leden komen uit Geleen/Sittard en omgeving. Er wordt zeer actief en op een goed niveau op de woensdagmiddagen en op de maandag-, dinsdag- en donderdagavonden het bridgespel beoefend. Dit kan zowel op wedstrijd- als op recreatieniveau plaatsvinden. Naast het spelen op de clubdagen worden er ook activiteiten georganiseerd voor de hele vereniging gezamenlijk. Hierbij moeten zeker het "Rundje Mert" en de Kerstdrive genoemd worden. Deze activiteiten worden steevast met een gezamenlijk buffet in 't Plenkhoes afgesloten. Ook na iedere clubavond is er nog gelegenheid om gezellig onder het genot van een drankje na te praten.
Om het bridgespel te promoten en op een hoger peil te brengen worden cursussen

verzorgd door ervaren cursusleiders. Van ’t Plenkhoes wordt ook gebruik gemaakt voor bestuurs- en ledenvergaderingen.
Kortom: het in 1946 omschreven doel van de Bridgeclub Geleen is zoals blijkt nog steeds actueel.

Leo Bieshaar

JEUGDACTIVITEITEN IN GELEEN-ZUID

Kindervakantiewerk Van Arsparochie

Halverwege de zestiger jaren was onder leiding van de heer Trompert een werkgroepje actief, dat zich bezighield met het organiseren van een week, die specifiek bedoeld was voor schoolgaande kinderen tijdens hun zomervakantie. Het was toentertijd geen groots opgezet kindervakantiewerk. De deelnemende kinderen tot een leeftijd van 13 jaar deden, onder leiding van jonge vrijwilligers, allerhande activiteiten en spelletjes op vrije plekken in de wijk. Omdat men dicht bij huis bleef, gingen de kinderen ’s middags thuis een boterhammetje eten.

1968. Kindervakantiewerk. De foto is genomen op het kruispunt Lienaertsstraat - Barbarastraat. Op de achtergrond de in 2010 afgebroken ”oude” Bunderhof.
Foto: Archief Pastoor van Arsparochie

Bij slecht weer kon men gebruik maken van het kleuterschooltje ’t Woelhuis, en als er ruimtegebrek was bij de spelletjes, konden er in de aangrenzende noodkerk aan de Barbarastraat enige kerkbanken aan de kant worden geschoven.
In deze week ging men één dag met een autobus naar een speeltuin. De Schatberg in Sevenum en het Domein Bokrijk waren destijds geliefde bestemmingen. Dit kon georganiseerd worden op low-budget-basis, omdat men op stap ging op een tijdstip dat de bus van de firma Heijthuijzen niet ingezet hoefde te worden voor groepsvervoer.
Het Kindervakantiewerk-Zuid heeft ook nog enige jaren van de accommodaties van het Vormingscentrum Mixed aan de Debijestraat gebruik kunnen maken.

Jong Nederland Geleen-Zuid

In 1964 verhuisde Frans Willen, een oud-leider van Jong Nederland Lindenheuvel, naar Geleen-Zuid. Hij werd voorzitter van de in 1965 opgerichte ”Beheerstichting Jeugdwerk Pastoor van Ars, Geleen-Zuid”. Deze stichting stelde zich ten doel de

1979. Frans Willen op het kamp van Jong Nederland in Reuver. Foto: Willen

jeugd in de nieuwe wijk op te vangen. In datzelfde jaar startte de stichting met de afdeling Geleen-Zuid van Jong Nederland. De heer Willen was van 1965 tot 1989 voorzitter van deze afdeling.

Hij zag Jong Nederland zich ontwikkelen van een provinciale jeugdbeweging met een strakke diocesane organisatie, naar steeds zelfstandiger wordende plaatselijke afdelingen, waar men zelf invulling ging geven aan een ”eigen” doelstelling. In de zestiger jaren waren er grote maatschappelijke veranderingen. Daar kreeg ook de jeugd mee te maken. Jong Nederland probeerde hierop in te spelen door met een steeds veranderend aanbod te komen, waarin die elementen zaten, die de jeugd het meest aanspraken. Er werd veel in thema’s gewerkt.

Men begon met een meisjes- en een jongensgroep in de leeftijd van 6 t/m 12 jaar. De bijeenkomsten waren op de vrijdagavond. Er waren zo’n 60 jongens en meisjes lid van deze jeugdbeweging. Aanvankelijk kon men gebruik maken van de noodkerk aan de Barbarastraat. Later vond Jong Nederland Geleen-Zuid een onderkomen in het Plenkhoes. In de jaren tachtig mocht men gebruikmaken van het noodlokaal van VSO De Dassenkuil aan de Bachstraat en van de gymzaal van het Vormingscentrum Mixed aan de Debijestraat.

Uitgereikte oorkondes aan de deelnemers van het zomerkamp 1984 in Baarlo. Op de achtergrond de vlag van Jong Nederland Geleen-Zuid.
Foto: Hochstenbach

Het hele jaar werd er thematisch gewerkt naar het hoogtepunt van het verenigingsjaar, het zomerkamp. Zo’n kamp kreeg een thema en was altijd in de eerste week van de grote vakantie. Een vast programmaonderdeel was de ouder(-bezoek-)dag op woensdag, die afgesloten werd met een kampvuur.

Het dagprogramma van zo’n kamp zag er in grote lijnen als volgt uit:

opstaan, gevolgd door 15 minuten

dauwtrappen, wassen, ontbijt, tocht of spel of wandeling of op de fiets iets bezichtigen, picknick, 's middags werken aan het kampthema of knutselen of oefenen voor de ouderdag, avondmaaltijd en het opschrijven van de belevingen van de dag. Voor de jongsten was het dan bedtijd en de oudsten hadden nog een avondactiviteit/dropping.
De maaltijden werden verzorgd door een keukenstaf waarvan de echtgenote van Frans Willen deel uitmaakte.

Na het zomerkamp van 1988 hield Jong Nederland Geleen-Zuid op te bestaan. Er was nauwelijks animo om lid te worden, er was een gebrek aan groepsleiders en vacatures binnen het bestuur konden niet worden aangevuld.

Bronvermelding:
- Memo over Kindervakantiewerk uit de Pastoor Van Arsparochie, Ton Wolters
- Jong Nederland, 50 jaar vergroeid met Limburg, Leon Hoenen, 1995
- Interview met mevrouw Willen, weduwe van Frans Willen
- Interview met mevrouw Hochstenbach, oud-bestuurslid Jong Nederland, Geleen-Zuid
- Gemeentearchief Sittard - Geleen

Foto's:
- Archief van de Pastoor Van Arsparochie
- Album familie Hochstenbach
- Album familie Willen

De Sjteinakker, de speeltuin in de Ruysdaellaan

Aanvang 60'er jaren woonden in de dertig huizen van de Jan Steenstraat alleen al zo'n honderd kinderen. Reden genoeg voor de ouders uit de Jan Steenstraat, Frans Halsstraat en de Rubensstraat, het initiatief te nemen tot het oprichten van een vereniging die het doel had "in de wijk een speeltuin te realiseren voor de kinderen van beambten, arbeiders en protestanten, tot een leeftijd van 13 jaar". De gemeente wees hiervoor een perceel aan dat ingeklemd zat tussen de toenmalige Nutsschool en de houten kleuterschool aan de Ruysdaellaan. De toegang zou komen te liggen in de Ruysdaellaan. De eerste bestuursleden van de buurtspeeltuinvereniging kwamen uit de hiervoor genoemde straten: Arnold Hendriksen (voorzitter), mevrouw Hadi Verbeek en de heren Jacques Lemeer, Dirk de Jager en Frits Collombon.
De staatsmijnen stelden het nodige materiaal ter beschikking en het Staalconstructiebedrijf Penders aan de Daalstraat maakte de speelwerktuigen. De buurtbewoners verankerden de speelwerktuigen in beton en vele jongelui uit de buurt zorgden ervoor, dat het geheel in vrolijke kleuren werd opgeschilderd. Teleurstellend was echter dat de leeftijdsgrens van 13 jaar strikt gehanteerd werd,

waardoor veel van deze jeugdige medewerkers geen gebruik meer mochten maken van de speeltuin.
De contributie voor gezinnen uit de buurt werd op twee kwartjes per maand gesteld. Voor kinderen van niet-leden zou voor ieder bezoek aan de speeltuin een klein bedrag aan entreegeld worden gevraagd.

1964. Onder muzikale begeleiding van Harmonie Sint-Augustinus in optocht naar de Stjeinakker. Op de foto burgemeester Van Banning en bestuurslid mevrouw Verbeek. Foto: Verbeek

Op 18 juli 1964 trokken onder muzikale begeleiding van Harmonie Sint-Augustinus, burgemeester Van Banning en het bestuur gevolgd door een grote stoet kinderen met hun ouders door de wijk, richting Ruysdaellaan, waar de burgemeester de opening verrichtte.
Om extra inkomsten te krijgen organiseerde het bestuur kienavonden. Deze werden aanvankelijk in een lokaal van de leegstaande kleuterschool gehouden en later in de noodkerk van de Kluisparochie aan de Kummenadestraat.
Aanvankelijk werd toezicht gehouden door bestuursleden of hun partners. Voor kleine ongelukjes was altijd een verbandtrommel beschikbaar.
De eerste betaalde toezichthouder was de heer Scheffer uit de Kloosterdwarsstraat. Deze man had een houten been, dat piepte als hij liep. Als kinderen hem vroegen waar dat piepen vandaan kwam, antwoordde hij steevast: ”Ich höb ein muuske in mien tesj en dat piept als ich d’rin kniep”. De kinderen vertelden dit natuurlijk thuis. Het leuk bedoelde verhaal riep echter bij de ouders verontruste reacties op en zij vroegen hierover opheldering bij een van de bestuurleden.

We maken een grote sprong naar 2001. De speeltuin was enige tijd gesloten vanwege verouderde toestellen die niet meer aan inmiddels strengere veiligheidseisen voldeden.
Karin Kleuskens vertelt hoe het daarna is gegaan. In 2002 is na een initiatief van Henk Donners, buurtbewoner, een actie ondernomen vanuit de gemeente om de speeltuin nieuw leven in te blazen. Voorwaarden waren: een daadkrachtig bestuur en blijven zorgen voor toezicht door vrijwilligers. Er kwam een nieuw bestuur en de speeltuin werd in fasen gerenoveerd.
Het bestuur wordt nu weer ondersteund door een grote groep vrijwilligers, vooral ouders uit de wijk, die taken als onderhoud, toezicht en organisatorische zaken op zich nemen.
De speeltuin is open van half april tot eind oktober, van maandag tot en met vrijdag, in de middag. In de ochtend kan de speeltuin verhuurd worden aan scholen

en op zaterdag aan particulieren. Op zondag is de speeltuin gesloten (vooral ook voor de rust in de buurt). Er is telkens toezicht aanwezig, de toegangsprijs is € 0,50 per bezoeker. In de speeltuin spelen voornamelijk kinderen tussen de 2 en 8 jaar, de toestellen zijn hierop afgestemd. Naast de inkomsten van de entree is de speeltuin voor een belangrijk stuk afhankelijk van subsidie en sponsoren. Per jaar spelen ongeveer 4000 kinderen in de speeltuin.

Bronvermelding:

- Interview met Hadi Verbeek, een van de bestuursleden van het eerste uur

- Fotoalbum familie Verbeek

- Recente situatie: Karin Kleuskens en Lex Vergouwe

- Super8-smalfilm over bouw en opening in 1964, Bert Philippen

Smurfentuin

In 1995 heeft een aantal bewoners van de Minckelersstraat en de Lorentzstraat het initiatief genomen om voor de kinderen uit de buurt een speeltuintje in te richten. Het kreeg als naam SMURFENTUIN en kwam te liggen achter het handbalveld van het voormalige St.-Michiellyceum, het huidige Graaf Huyn College. In overleg met de Gemeente Geleen en de toenmalige wethouder Jan Köhlen werd een stichtingsbestuur gevormd, dat bestond uit Ronald Penris (voorzitter), Jos Remmel (secretaris) en Wim Wessels (penningmeester).
Omdat de speeltuin vlak langs de Lorentzstraat kwam te liggen heeft de gemeente een hekwerk aangebracht en men heeft een tweetal speeltoestellen geplaatst. Het bestuur vroeg een jaarlijkse contributie aan de omwonenden die kinderen in de leeftijdscategorie hadden van 3 tot 13 jaar. Dankzij subsidie van het Fonds van Sociale Instellingen, Rabobank Geleen en Leeuwenborgh konden de leden van de stichting Smurfentuin de speeltuin verder inrichten. Onder het toeziend oog van de wethouder werd de speeltuin feestelijk geopend in augustus 1995.

V.l.n.r.: Ronald Penris, Hans v.d. Velden, Geert v.d. Eijnden en wethouder Jan Köhlen. *Foto: dhr. Remmel*

Feest voor de buurtbewoners en de kinderen. *Foto: dhr. Remmel*

De Smurfentuin werd door de leden zelf onderhouden. Zo organiseerde het bestuur jaarlijks een verfbeurt voor het behoud van de speeltoestellen en per toerbeurt werd het wekelijkse onderhoud uitgevoerd. Met name voor de kinderen was dit een ideale plaats om zorgeloos te genieten van de speeltoestellen en de vrije ruimte, maar ook voor de moeders was dit een ideale ontmoetingsplaats.

De kinderen in de buurt werden ouder. In 2004 waren er nog maar zo weinig leden met kinderen in de doelgroep van de stichting, dat het beheer van de speeltuin teruggegeven werd aan de gemeente. Het speeltuintje is in 2010 nog steeds toegankelijk voor kinderen uit de buurt gelegen tussen de Van Akenstraat, Debijestraat en Lorentzstraat.
De gemeente Sittard-Geleen heeft in 2006 de speeltuin voorzien van nieuwe speeltoestellen en het huidige onderhoud wordt verzorgd door Vixia.

Jos Remmel

ZORG EN WELZIJN

KBO Afd. Verrijzenis

Frans Storms begint zijn bijdrage met het volgende citaat:
”Mijn vakantie regelt zich zelf,
Mijn vrouw beslist waar we heen gaan,
Mijn baas wanneer we gaan,
De Bank hoe lang we gaan”

In 1969 hebben de heren Frans van Meer (voorzitter), W. Hoedemakers (secretaris) en H. Kusters dit ook gelezen en zij namen zich voor dat zij zelf zouden beslissen wat, wanneer en hoe zij iets wilden doen. De afdeling KBO-Verrijzenis was geboren. Men vergaderde regelmatig op de Rijksweg 193, in het Quick-lokaal. Daar werd vooral veel kaarten, kienen en kletsen georganiseerd, maar ook werd er als ”klaar-over” voor de schoolkinderen op de Rijksweg opgetreden. In 1971 verhuisde men naar de ”Boerderij” aan de Hofstraat. De opeenvolgende voorzitters waren de heer Gullikers, de heer Welzen en de laatste 20 jaar vervulde ondergetekende deze functie.

De afdeling Verrijzenis is in al die jaren zeer actief geweest en er werd veel georganiseerd. Zoals kaartmiddagen en onderlinge concoursen, meer dan 25 jaar in samenwerking met KBO-Sanderbout. Het zangkoor Gaudeamus luisterde menige middag op. Het zong in de kerk bij kerstvieringen en in verpleeghuizen St.-Jansgeleen en St.-Odilia. Een speciaal woord van dank hiervoor aan de heer P. Buckx en Mieke Schroëder-van Kaam. Karnaval ’wie auwer wie gekker’ en zijn Raad van Elf met de heer H. v.d. Meer. Wandelen onder leiding van de familie Laugs. Volksdansen onder leiding van de familie Wolters. Gymnastiek, kienen, spellen-

middag, minigolf in het Steinerbos, sjoelen enz. kerstvieringen, paasvieringen en een feestmiddag werden altijd goed bezocht.

Daarnaast organiseerde KBO-Verrijzenis minstens twee reizen per jaar. Ook op zulke reisjes maakten we van alles mee, zoals die ene keer dat we een 'Blindganger' aan tafel hadden. Bij het afrekenen bleek dat er zomaar, uit het niets een vreemde persoon in ons gezelschap had meegegeten. Helaas was deze vogel al gevlogen toen het tijd was om te betalen! Of die keer bij een ander uitstapje dat er drie politieauto's door Breda reden, op zoek naar een zoekgeraakt iemand van ons. Uiteindelijk werd deze onder luid applaus door de politie bij de bus terugbezorgd. Onze laatste reis naar Vianden was perfect. Wat hebben we genoten. De gemiddelde leeftijd van deelnemers was 80.3 jaar.
Jarenlang was het reisje naar de Breifabriek Marcienne een geliefd uitstapje.
Er zijn vaak lezingen en informatiemiddagen georganiseerd, o.a. over euthanasie met gastspreker Prof. dr. W.J. Eijk, thans aartsbisschop van Utrecht. Over veiligheid in en om het huis door KBO-Roermond. Een lezing over verkeer; 'de ene rotonde is de andere niet' verzorgd door de politie. Door de jaren heen zijn nog vele andere interessante thema's de revue gepasseerd.

Bij de jaarlijkse belastingaangifte werd er door gemiddeld 80 leden gebruikgemaakt van de diensten van KBO. Jarige leden werden gefeliciteerd via Omroep Start, en bezoekjes aan zieke leden en een bezoekje bij lustrumverjaardagen waren ook vanzelfsprekend.
Verder stimuleerde de KBO het volgen van cursussen, bijv. een computercursus voor senioren. Maar ook voor andere 'sociale' zaken waren we altijd te vinden, zoals bijv. het behoud van het postkantoor in Geleen-Zuid. Mede door onze stem te laten horen en meerdere malen contact te hebben met hoofd verkoopbeleid en marktadvies is er uiteindelijk een postagentschap gekomen in de Plus supermarkt. Via de pers werd er door ons ook een voorstel gedaan om de PTT-brievenbussen niet aan de rand van het trottoir maar verder op de stoep te plaatsen zodat er meer sta- en loopruimte is. Dit verzoek is ook ingewilligd. Onze leden werden voorzien van informatie door middel van de Nestor, en via ons eigen blaadje "Oos Klökske".

Mei 2004 op de Ginkelse Heide. Op de voorgrond dhr. / mw. Poulssen, op de achtergrond o.a. dhr. / mw. Eijwoudt.
Foto: dhr Stoms

Helaas werden we steeds vaker geconfronteerd met een terugloop van bestuurs-

leden en wilden nauwelijks nog nieuwe mensen die bestuursfuncties overnemen; niet in de laatste plaats vanwege de hoge leeftijden van de leden.
Onze afdeling, KBO-Verrijzenis, is per 31 December 2009 opgehouden te bestaan. Leden zijn opgenomen in de afdelingen Kluis, Augustinus en Oud-Geleen.

Frans Storms

KBO Afd. Van Ars

Deze afdeling is in 1969 opgericht. Oude archieven zijn helaas spoorloos, maar over de laatste 15 jaren zegt Jean Kerkhofs het volgende:
”Ik ben 15 jaar lid van de bloeiende KBO-afdeling H.-Pastoor Van Ars in Geleen-Zuid geweest, waarvan 13 jaar als bestuurslid. De samenwerking tussen de afdelingen was goed. De KBO-afdelingen De Kluis en Van Ars organiseerden gezamenlijk voor hun leden dagtochten. Later zijn we dit zelfstandig gaan doen. Ook werden met de afdeling Kluis steeds koersbalwedstrijden, volksdansen en gymnastiek georganiseerd. Beide KBO afdelingen hadden een eigen carnavalsvereniging, de Laatbloeiers. Samen met de Sjoutvotte organiseerden we een eigen carnavalsavond. Ik heb de eer gehad om ook een jaar tot Prins te worden uitgeroepen. Om beurten was een van de leden Prins of Prinses. Aan deze avond werd ook deelgenomen door de bewoners van St.-Odilia”.

Karnaval 2000 in ’t Plenkhoes. Prins Jean van de Laatbloeiers, Prins Leon-1 van de Sjoutvotte, en op de voorgrond mw. Aele. *Foto: Jean Kerkhofs*

”Onze activiteiten vonden plaats in ’t Plenkhoes, totdat het door wijziging van de subsidieregels te duur werd. Toen konden we in de ”huiskamer” van de Oude Bunderhof terecht, waarbij we ons moesten aanpassen aan de regels voor de bewoners. Voor koersballen, waarvoor nogal wat ruimte nodig is, gingen we naar de verpleegstersflat en later weer naar ’t Plenkhoes.

Door het overlijden van diverse bestuursleden en het ontbreken van een eigen accommodatie werd het steeds moeilijker om iets voor onze leden te organiseren. In de periode van mijn lidmaatschap van de afdeling Van Ars hebben we afscheid moeten nemen van onze voorzitters Joep Geurts en Jacques Sprenger, onze secretaris mevrouw Do van Oers en penningmeester Geert Simons. Wim van Nunen werd eerst penningmeester en later ook waarnemend voorzitter. Ik werd secretaris en de laatste voorzitter. Wim van Nunen en ik hebben, ondanks het overlijden, ziekte of reglementair

aftreden van bestuursleden, geprobeerd de afdaling overeind te houden. We zijn daarbij begeleid door het provinciale KBO-bestuur. Er waren diverse opties zoals blijven doorgaan als satelliet van een andere KBO-afdeling. Dat mocht helaas niet lukken. Vanwege het ontbreken van een eigen accommodatie en van kandidaat-bestuursleden hebben we in 2009 helaas moeten besluiten om de bloeiende afdeling na ruim 40 jaar op te heffen. Veel van onze leden zijn lid geworden van de afdeling Kluis.

Jean Kerkhofs

Buurtvereniging Klein Europa

De buurtvereniging is bij notariële akte opgericht op 27 juli 1978 en bestaat inmiddels 30 jaar.
Buurtvereniging Klein Europa heeft tot doel:
- Het bevorderen van onderlinge contacten tussen de bewoners van de buurt.
- Het bevorderen van de leefbaarheid in de buurt.
- Het behartigen van belangen van de leden.

We doen dat door het organiseren van allerlei activiteiten.

Zomeractiviteit Klein Europa. *Foto: Koks*

De vereniging telt ongeveer 250 leden. Dat betekent dat van alle 320 in de buurt wonende gezinnen ruim 70% lid is.
De leden betalen € 8.- contributie per jaar. Bovendien zijn alle 350 bewoners van de zorgcentra Odilia en Sint-Jansgeleen lid van onze buurtvereniging. Het totaal aantal leden is dus 600! Daarmee is onze buurtvereniging de grootste van de regio.

Driekoningen. *Foto: Koks*

Deze leden van Orbis betalen € 1,- per jaar aan contributie en doen dat collectief via het management. We werken intensief samen met Orbis om zo voor afwisseling in, en een lagere drempel naar de centra te zorgen (met een duur woord leveren we een bijdrage aan de vermaatschappelijking van de beide centra).
De buurtvereniging maakt dankbaar gebruik van de geboden voorzieningen van Orbis zoals het gebruik van de zalen en het kopiëren van onze buurtkrant en uitnodigingen. Als tegenprestatie bieden de leden zo nu en dan vrijwilligershulp. We organiseren ook gemeenschappelijke activiteiten.

Het hoofd ontspanningsactiviteiten is lid van het bestuur van de buurtvereniging. Een van de medewerkers ontspanningscommissie is contactpersoon voor de buurtvereniging en is actief in sommige werkgroepen. De buurtvereniging leeft en is (financieel) kerngezond. Dat blijkt uit de bezoekersaantallen, de hoeveelheid mensen én het enthousiasme waarmee die in werkgroepen de activiteiten voorbereiden, de samenwerking met Orbis en uit de gulle bijdragen van sponsoren die ons buurtwerk een warm hart toedragen.

Bronvermelding:
- Website www.kleineuropa.nl
- Foto's van familie Koks

Buurtvereniging 't Kempke

In 1977 werd de buurtvereniging "Vermeerstraat" opgericht, later omgedoopt in " 't Kempke". Er bleek een grote behoefte te bestaan bij de bewoners om met elkaar kennis te maken. De eerste samenkomst was in 't Ritske in de Flinckstraat, de vroegere kleuterschool en later het clubhuis van de tafeltennisvereniging.
In het begin waren alleen bewoners van de Vermeerstraat lid, maar later kwamen er ook gezinnen bij uit de omliggende straten. Destijds waren in totaal 48 gezinnen als lid ingeschreven. Het bestuur bestond uit zeven personen. De vergaderingen werden beurtelings bij een van de bestuursleden gehouden. Het waren zes vergaderingen per jaar.
De (vele) plannen die werden gemaakt werden meestal ook uitgevoerd. Zoals elke eerste dinsdag van de maand een uitstapje met alleen dames. Met eigen vervoer en niet te ver van huis. Dit varieerde van een mooie wandeling tot een bezoek aan een museum. Dit werd als prettig en goed ervaren en we keken telkens weer uit naar de nieuwe maand. Als het financieel haalbaar was, werd er voor de hele club iets leuks georganiseerd. En dat voor een contributie van slechts 2,50 gulden per maand. Petje af voor de penningmeester.

Maar op een gegeven moment is de koek op. De kinderen van toen zijn "groter gegroeid". De jonge gezinnen van nu hebben het meestal te druk en misschien

minder behoefte om met de buurt wat te doen. Dat is jammer. In 2002 is de buurtvereniging opgeheven, na een gezellige boottocht over de Maasplassen.
Soms mis ik het samenzijn nog wel. Maar het waren vijfentwintig mooie jaren.

Toos Jennissen, secretaris

SPORTVERENIGINGEN

Hockeyclub Geleen

De hockeyclub werd eind 1945 als verlengstuk van voetbalvereniging Quick opgericht door de heren Claes en Horst. Enige jaren later werd het de R.K. Hockeyclub Geleen. Men had een herenteam en een damesteam en speelde de thuiswedstrijden op het ”SBB grasveld”. De leden moesten zelf het veld onderhouden maar hadden als tegenprestatie de luxe van warme douches. Het aantal leden bleef tussen de dertig en veertig tot men in 1960 op het sportcomplex in Geleen-Zuid kon gaan spelen. Aanvankelijk met koude douches en een hobbelveld. Hier groeide het aantal leden in vijf jaar tot 155. In de beginjaren werd als ”clublokaal” café ’t Kempke op de hoek van de Rijksweg Zuid en de Jos Klijnenlaan gebruikt.

Hockey was niet alleen een sport voor mannen en jongens, zoals voetballen. De dames zetten vanaf het begin hun beste beentje voor, er werden hockeyhuwelijken gesloten en jonge moeders moesten een tijdje vanaf de zijlijn toekijken. Vele dochters verdedigden later de clubkleuren. Op den duur werden ook veteranenteams gevormd. Kortom: de hockeyclub werd een ”groot familiebedrijf”.

Rond 1970 werd het eerste clubhuis gebouwd, dat in 1975 alweer te klein was. Begin tachtiger jaren zorgde de gemeente voor extra kleedruimten en speelde men op vier velden. In 1980 had de vereniging al met veel inzet en met eigen middelen een nieuw clubhuis gebouwd. Een sportief hoogtepunt was de promotie van Heren I naar de 1e klasse. Lang zou men niet in die klasse spelen, omdat veel spelers na het doorlopen van de middelbare school (lees St.-Michiel) Geleen verlieten. Na 1988 speelde Heren I afwisselend in de 3e en 4e klasse. Het eerste damesteam was door de jaren heen een constante factor, keurig spelend in de middenmoot. Het zelf aanleggen van het eerste kunstgrasveld in 1986 was nog een hoogtepunt voor de club.

De vereniging kende in 1988 maar liefst 386 leden, waarna een daling inzette naar 225 leden in 1995.
De Hockeyclub Sittard kreeg net als H.C. Geleen problemen met de samenstelling van sommige teams. De leden van beide verenigingen spraken zich in 1993 uit voor fusie van beide clubs, mits een gezamenlijk terrein in het Middengebied gerealiseerd zou worden.

Dames 1 '84-'85.

Familietoernooi '88.
Foto's: dhr. Plouvier

HC Scoop speelde na de oprichting in 1999 eerst nog op twee locaties in Geleen en in Limbricht. De officiële opening van het nieuwe complex aan de Eggerweg in Sittard (in de buurt van het Fortunastadion) vond plaats op 7 en 8 september 2002. HC Scoop heeft momenteel ca 700 leden.

In de jubileumuitgave van 1995 blikte Marc Delissen terug op 12 jaar hockey. Van het spelen in Heren 1 in de 1e klasse, naar het nationale team waarmee hij in 1990 wereldkampioen werd, en Olympische Spelen. Hoe het verder gegaan is leerden we van Hettie en Max Paumen: bij de OS in 1992 in Barcelona werd het team vierde. Marc was acht jaar lang aanvoerder van het Nederlands team en sloot zijn loopbaan af met Olympisch goud in 1996 in Atlanta.

In de jubileumuitgave vonden we bij de Meisjes D1 van 1996 Maartje Paumen als jonkie terug. Hoe het haar verder vergaan is hoorden we ook van haar ouders. Ze was als vijfjarige bij H.C. Geleen begonnen, en speelde ook nog bij HC Scoop. Als vijftienjarige ging ze bij Oranje Zwart Eindhoven spelen, waar ze al snel met Dames I in de hoofdklasse speelde. Vanaf het najaar van 2004 speelt ze bij HC Den Bosch en in het Nederlands damesteam. Maartje werd met HC Den Bosch diverse keren landskampioen en vijf maal winnaar van de Europa Cup. Ook met het Nederlands team heeft ze al veel gewonnen: de Champions Trophy, een EK, het WK 2006, en als hoogtepunt goud op de Olympische Spelen in 2008 in Beijing.

Bronnen:

- *HC Geleen 50 jaar, in woord en beeld*
- *Informatie van mevrouw Rietbroek-Horst (jawel, dochter van …)*
- *De heer en mevrouw Paumen*

FC Geleen-Zuid

Voorlopers van de vereniging
Aan het einde van de 19e eeuw ontstonden de eerste voetbalverenigingen in Nederland. In 1908 werd de Geleense Voetbal Vereniging opgericht. Geheel tegen de zin in van de rooms-katholieke kerk die de nieuwe sport, met grote kerels in korte broekjes, schandalig vond. Men speelde in een wei in Oud-Geleen tegen teams uit Beek, Schinnen en Sittard, die zich ook aan deze nieuwe sport waagden. De club veranderde meermaals van naam, maar hier wordt voor de hele periode Quick 08 als naam gehanteerd.

Jaren later ontstond de Rooms-Katholieke Voetbalbeweging, een landelijke bond. Quick 08 heeft in zijn beste jaren in het Burgemeester Damenpark tegen clubs als NAC, Juliana Kerkrade, Willem II en Eindhoven gespeeld.
In de oorlog fuseerde de katholieke bond met de Nederlandse Voetbal Bond, de huidige KNVB. Quick ’08 werd toen in de 3e klasse van de NVB ingedeeld.

Met de komst van het profvoetbal met Fortuna ’54 als kartrekker daalde de belangstelling voor de amateurs drastisch. Maar men krabbelde er weer bovenop. Vanaf 1968 speelde men in het Mauritsstadion. Het eerste team speelde enkele keren in de 2e klasse van de NVB, maar promotie naar de 1e klasse lukte dan net niet. Meestal speelde de hoofdmacht in de 3e klasse en soms lager.

In het café van Lei Smeets werd in 1960 *SV Kluis* opgericht. Als kind van de in de zomeravondcompetitie spelende FC de Krokodillen en de Wertha Boys van café Smeets. Beide clubs speelden op een grasveld aan de Frans Erenslaan. De Kluis was toen nog een jonge parochie met veel kinderrijke gezinnen, en het voetballen van die kereltjes zou goed zijn voor de eenwording van de wijk.

In 1962 kreeg men velden toegewezen in het Burgemeester Damenpark en in Sportcomplex-Zuid. En de club werd door de KNVB toegelaten tot de afdeling Limburg.
De sportieve prestaties waren wisselend, met jaren in de 3e klasse, een periode in de 4e klasse, enz. Maar de bouw van een nieuwe sportkantine in Geleen-Zuid in 1984 was een topprestatie. Een mooi onderkomen dat zonder een cent subsidie door veel vrijwilligers gerealiseerd is. We moeten nog vermelden dat de club een zeer gezonde jeugdafdeling had.

Naar de fusie
Begin jaren negentig waren beide clubs nauwelijks meer levensvatbaar. Maar zoals vaak verliepen de fusiebesprekingen moeilijk. In 1992 liep het nog op niets uit. Van renovatie van het verloederde sportcomplex kwam het toen ook niet.
Eind 1995 probeerde men het nog eens; deze keer kreeg de beleving meer aan-

dacht. Men koos een neutrale naam voor de nieuwe club, *FC Geleen Zuid*. Het clubtenue mocht niet het blauw/wit van Quick '08 of het groen/wit van de Kluis zijn. Men koos voor rood/zwart. Later kwam men tot de ontdekking dat de officiële kleuren van Quick '08 tot in de 2e wereldoorlog ook rood/zwart waren!
Als een gebaar aan het adres van de mannen van het eerste uur werd als oprichtingsdatum 1908 gekozen. Hetgeen in 2008 resulteerde in feest en een fraaie jubileumuitgave over de honderdjarige.

FC Geleen-Zuid
De florerende jeugdafdelingen van beide clubs fuseerden eerst. In 1997 volgden de senioren. Het 1e team kreeg twee trainers van beide bloedgroepen en evenveel spelers van beide voormalige verenigingen. Het resultaat was geweldig. Men werd meteen kampioen. Het "wij-gevoel" van de nieuwe vereniging kwam al snel, mede door de professionele aanpak en goede resultaten. In het seizoen 2002-2003 en in de twee jaar daarna speelt het 1e team in de 1e klasse. Maar in 2009-2010 vinden we FC Geleen-Zuid terug in de 3e klasse.

Minpuntjes van de jaren na de fusie waren: het vertrek van spelers naar kleinere verenigingen, minder jeugdleiders dan men zou willen en de verruwing op en rond het veld.
In 2002 kreeg het sportcomplex een grote beurt. De oude kantine en kleedlokalen van Quick '08 gingen tegen de vlakte, het Kluishonk werd materiaalopslag en op de plaats waar eens de hockeyclub gehuisvest was, verrees een nieuwe kantine. Het hoofdveld van Quick '08 werd geofferd aan het expanderende Graaf Huyn College. Later zouden zeven velden nog van een beregeningssysteem voorzien worden. Het hoofdveld kreeg een scorebord en een extra zittribune.

In het jubileumjaar 2008 was FC Geleen-Zuid een bloeiende vereniging met zes seniorenelftallen, 35 jeugdteams (met spelers van 5 tot 18 jaar) en vijf futsalteams (internationale benaming van zaalvoetbal).

Bronvermelding:
- 100 jaar FC Geleen Zuid; jubileumboek uit juni 2008. ISBN / EAN: 978-90-9023120-4

Zaterdag Voetbalvereniging C(hristelijke)O(ntspannings)V(ereniging)

De voetbalvereniging COV werd in 1962 door leden van de Protestantse Kerk in Geleen opgericht.
Die hanteerden toen, op basis van hun geloofsovertuiging, de regel "niet op zondag voetballen". Daar alleen in Limburg geen zaterdagcompetitie bestond, was de enige oplossing om mee te draaien in de zondagcompetitie.

Dit kon echter alleen als de tegenstanders bereid waren hun wedstrijden tegen COV op zaterdag te spelen.
Eerst moest die toestemming ieder jaar opnieuw worden gevraagd, tot de KNVB afd. Limburg besloot dit gewoonterecht verplicht te stellen.
En werd COV ook een thuis voor mensen die om praktische redenen aan de zaterdag de voorkeur gaven.
En met een eigen kantine op het Sportpark Geleen-Zuid ontstond er een gezellige vereniging met 4 senioren-elftallen.
Sportief hoogtepunt was de promotie van de afd. Limburg naar de "echte" KNVB, waar echter een kort geding nodig was om het "zaterdagrecht" veilig te stellen, omdat twee verenigingen (waaronder een Geleense!) weigerden om op zaterdag tegen COV te voetballen.

Het team in 1984. Op de achterste rij v.r.n.l.: Henk de Boer (voorzitter), de sponsor, en de keeper. Zelfde rij uiterst rechts: de trainer. Zittend v.r.n.l.: Wim Boekestein (elftalbegeleider) en John Steegemans (secretaris). Foto: Henk de Boer

In 1993 (COV had inmiddels 2 degradaties achter de rug) werden de gesprekken gevoerd voor een mogelijke fusie van Quick '08, Kluis en COV. Hierbij werd met de KNVB een akkoord bereikt over een zaterdagafdeling bij de nieuwe fusieclub.
Echter een meerderheid van het COV-bestuur wilde op eigen kracht doorgaan, waarop de toenmalige voorzitter (al 15 jaar Henk de Boer) en secretaris (al 10 jaar John Steegemans) hun bestuursfunctie neerlegden. Enkele jaren daarna werd COV door gebrek aan toekomstperspectief opgeheven.
In het kort de geschiedenis van mensen die toch het lef hebben gehad om tegen de bestaande gewoonten in te gaan en gestalte hebben gegeven aan het zaterdagvoetbal in Limburg.

TTC Kluis

Zo'n 40 jaar geleden heette het nog pingpongen, een recreatief spel, genoemd naar de klank van het heen en weer gespeelde balletje.
Deze "potjes" pingpongen van kapelaan Bas Cartigny en de heer Jacques Willems zouden uiteindelijk leiden tot de tafeltennisclub Kluis (TTC Kluis).

Begin jaren '60 legden de kapelaans Bas Cartigny en Jan Fraats van de Christus Koningparochie aan Jacques Willems het plan voor, ten behoeve van de jeugd

”aan de Kluis” een pingpongclub op te richten. Jacques Willems, vertrouwd met jeugdwerk op sportgebied in Susteren, zei ja tegen dit initiatief. Zo zag TTC Kluis op 30 oktober 1963 het levenslicht. Het dagelijks bestuur van Actiegroep Jongeren Kluis (AGJK) zorgde de eerste jaren ervoor dat TTC Kluis over de noodzakelijke financiële middelen kon beschikken.
Gestart werd in de voormalige noodkerk, het Barbarahuis (later Sportschool Fennell), aan de Kummenaedestraat. Al snel werd dit onderkomen te klein en moest men verhuizen naar buurtcentrum ”De Heremiet”. Hier werd het eerste sportieve succes geboekt. Ger Stelten, Jos Nuchelmans en Pieter van de Wall werden in 1966 kampioen bij de junioren.
Niet veel later moest TTC Kluis opnieuw verkassen naar de gymzaal aan de Kluis. Ook op deze locatie kende de club veel voorspoed. Het eerste herenteam promoveerde naar de landelijke overgangsklasse. Twee andere teams vierden het kampioenschap in de derde klasse.

Toen in 1968 de gemeente de subsidiekraan van AGJK dichtdraaide, moest TTC

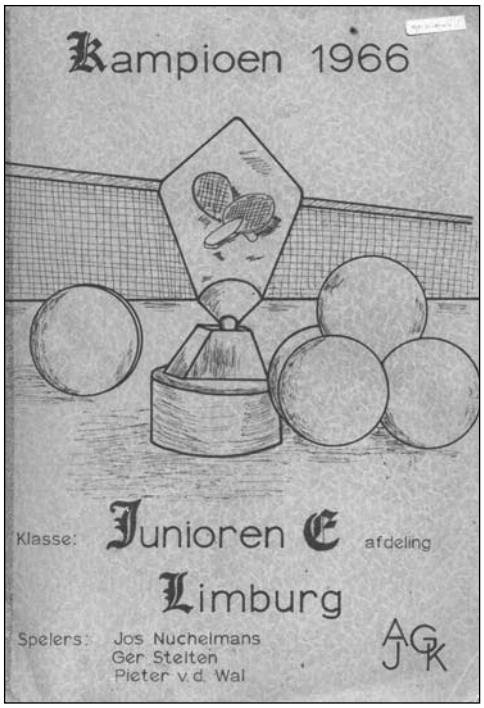

In 1966 worden Jos Nuchelmans, Gér Stelten en Pieter van de Wal Limburgs Kampioen bij afdeling E, de Junioren.
Foto: Archief TTC Kluis

Receptie ter gelegenheid van het kampioenschap in 1966.
Foto: Archief TTC Kluis

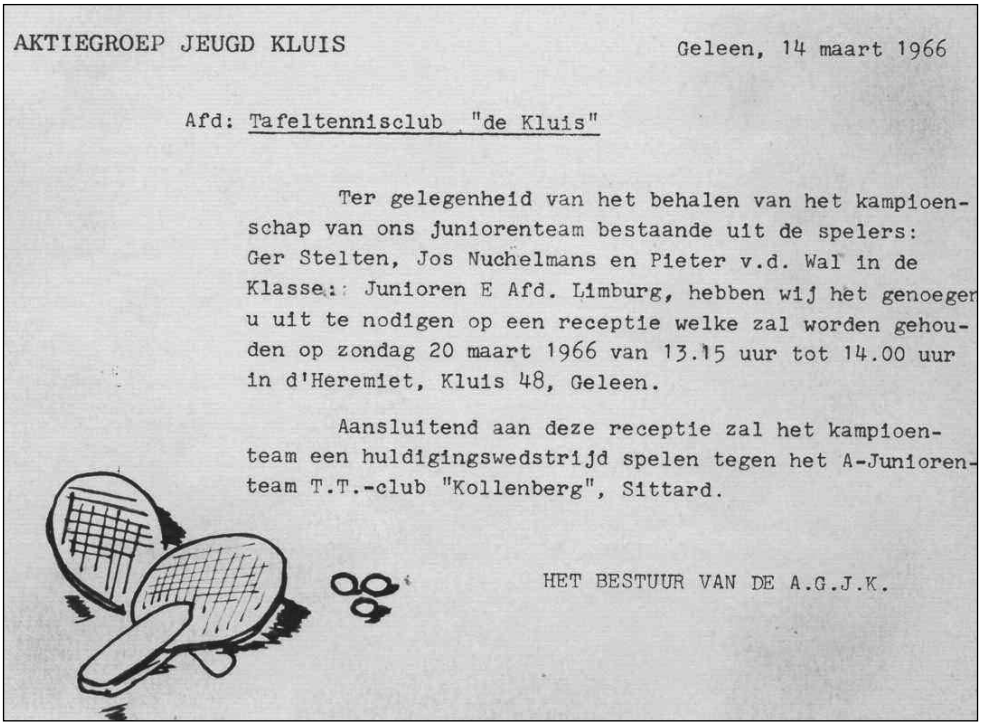

AKTIEGROEP JEUGD KLUIS

Geleen, 14 maart 1966

Afd: Tafeltennisclub "de Kluis"

Ter gelegenheid van het behalen van het kampioenschap van ons juniorenteam bestaande uit de spelers: Ger Stelten, Jos Nuchelmans en Pieter v.d. Wal in de Klasse: Junioren E Afd. Limburg, hebben wij het genoegen u uit te nodigen op een receptie welke zal worden gehouden op zondag 20 maart 1966 van 13.15 uur tot 14.00 uur in d'Heremiet, Kluis 48, Geleen.

Aansluitend aan deze receptie zal het kampioenteam een huldigingswedstrijd spelen tegen het A-Juniorenteam T.T.-club "Kollenberg", Sittard.

HET BESTUUR VAN DE A.G.J.K.

Uitnodiging voor de receptie in 1966. *Foto: Archief TTC Kluis*

Kluis zelf de broek ophouden en kon het bestuur alleen door een ingrijpende contributieverhoging het voortbestaan van de club garanderen.

Vanaf dat moment is TTC Kluis een zelfstandige vereniging. Zij gedijt goed en het aantal jeugdleden neemt snel toe. Het gunstige sportieve klimaat bij TTC Kluis werpt zijn vruchten af. Het eerste herenteam, met Guido Ariaans, Jeu Hendriks en Nol Mevissen, promoveert in 1970 naar de landelijke hoofdklasse. De elite bij de jeugd, met Stef Marutiak, Leon Rutten en John Bocken, eist in dat jaar het Nederlands vice-kampioenschap voor teams voor zich op. In de daarop volgende jaren weet TTC Kluis, zowel regionaal als landelijk, naam te maken door haar successen. Trainers en coaches als Louis van Dick en Jos Meijs zorgen ervoor dat getalenteerde jeugdige spelers successen behalen en dat TTC Kluis in de tafeltenniswereld regionaal een begrip wordt. Deze goede naam blijkt een grote aantrekkingskracht op tafeltennissers te hebben. Veel aankomende talenten en geroutineerde spelers uit andere verenigingen vonden in TTC Kluis hun nieuwe thuisclub.
Begrijpelijk dat er in de volgende jaren heel wat kampioenschappen gevierd konden worden, zowel individueel als in teamverband.

Jos Meijs volgt in 1975 Jacques Willems als voorzitter op.
Door zijn grote inspanning kan op 15 juni 1984 een eigen accommodatie gerealiseerd worden, de huidige Jos Meijshal aan de Jos Klijnenlaan. Dit nieuwe clublokaal is een combinatie van het hergebruik van de leegstaande kleuterschool aan de Van Galenstraat en de nieuwbouw van een wedstrijdhal.
De vereniging blijft als "inloophuis" fungeren. Ook weet zij, ondanks een bescheiden begroting, haar plaats in de landelijke subtop vast te houden. De kern van deze successen ligt voor een belangrijk deel in een evenwichtige combinatie van routine en rust enerzijds, en energie en enthousiasme anderzijds.

TTC Kluis is nog steeds een gezonde vereniging.
Vacatures in het bestuur kunnen gemakkelijk opgevuld worden. Opvallend is dat de vedetten van vroeger de kartrekkers van nu willen zijn.
Daarnaast beschikt TTC Kluis over een enthousiast, geschoold middenkader dat zich belangeloos inzet voor een steeds gezonder wordende jeugdbeweging.
Gelukkig herhaalt de geschiedenis van de club zich ook nu weer in positieve zin. Nog steeds lopen jongelui, meer of minder getalenteerd, warm voor deze sport. Zij willen lid zijn van TTC Kluis, en spiegelen zich aan de (oud-)leden, die destijds de successen boekten.
De kracht van deze vereniging ligt in de samenwerking van de 3 generaties. De leden staan open voor elkaar en willen in een sfeer van saamhorigheid hun sport beoefenen. De jongeren voelen zich verantwoordelijk voor hun club, nemen de klussen op zich die nu eenmaal in een vereniging gedaan moeten worden en komen met waardevolle initiatieven, zonder dat het hun specifiek gevraagd wordt.

Men kan zich afvragen of dit het mechanisme is, waardoor TTC Kluis de branding van de moeilijke verenigingsjaren redelijk gemakkelijk heeft doorstaan en nog steeds een zeer gezonde vereniging is.

Bronvermelding:
- *'t Kloezenaerke, jubileumuitgave TTC Kluis, 1963-2003, John Bocken*
- *De website www.ttckluis.nl*
- *Christus Koningparochie Kluis 1948-1988, oktober 1988*
- *Fotoarchief TTC Kluis*

TTV 't Ritske

Tafeltennisvereniging 't Ritske werd in 1970 door Hub van den Boorn opgericht.
Hij begon met enkele buurtgenoten in verenigingsverband te spelen in De Boerderij aan de Hofstraat. Omdat men al snel behoefte had aan meer ruimte, verhuisde de tafeltennisvereniging naar de gymzaal aan de Vermeerstraat.
Er werd uitgekeken naar een eigen "home". Dit werd gevonden in een leegstaand

klaslokaal van de oude kleuterschool aan de Flinckstraat. In het andere lokaal van het schooltje was destijds nog de dependance van de openbare bibliotheek gevestigd.
Het vrije lokaal werd door de leden opgeknapt. Er was plaats voor twee tennistafels, enkele zitjes en een bar. Met dit clublokaal was TTV 't Ritske een van de eerste tafeltennisverenigingen die over een eigen "home" kon beschikken.

Toen na een jaar de bibliotheek verhuisde, kon de vrijgekomen ruimte na een opknapbeurt ook door de vereniging gebruikt worden. In deze nieuwe ruimte stonden alleen maar tennistafels opgesteld.
Het ledenaantal bleef groeien. Bijna iedere avond waren er trainingen.
De tafeltennisvereniging kende verschillende teams, zowel senioren als junioren, die op de zaterdag in competitieverband speelden. Voor de betere spelers waren er gediplomeerde trainers beschikbaar. De recreatieve spelers vonden na afloop van hun partijen tafeltennis de gezelligheid aan de bar.
Omdat zich nauwelijks jonge leden aanmeldden bij de vereniging, begon het ledental flink te af te nemen.
De gemeente had in de Vermeerstraat en de Flinckstraat nieuwe woningen gepland, waardoor het clublokaal moest worden afgebroken.
TTV 't Ritske vertrok noodgedwongen uit de wijk, vond een nieuwe ruimte in het buurtgebouw achter de Paterskerk in de Carmelietenstraat en moest later nog een keer verkassen naar het Reüniegebouw aan de Groenseykerstraat.

1975. Clubfoto ter gelegenheid van het eerste lustrum. *Foto: Van den Boorn*

In het voorjaar van 1995 werd op één dag het 25-jarig bestaan van de vereniging gevierd, werden de clubkampioenschappen gehouden en werd de vereniging opgeheven.
Van het nog aanwezige kasgeld werd voor iedereen Chinees eten besteld.
Op deze manier werd het einde van de vereniging "gevierd".

Bronvermelding:

- Interview oud-lid Jos Hulsman

- Fotoalbum van de familie Van den Boorn

Hengelsportvereniging Maurits

De HSV Maurits werd omstreeks 1926 door een aantal beambten van staatsmijn Maurits opgericht. Aanvankelijk werd er door de leden van de hengelsportvereniging alleen in de Maas en in het Julianakanaal gevist. Omdat toentertijd deze afstand alleen maar op de fiets kon worden overbrugd, was er grote behoefte aan een plek dichter bij huis. Niet vreemd dus dat korte tijd na de oprichting van de vereniging de vissers hun stek vonden bij de Driepoelen, drie vijvers die destijds tussen de Geleenbeek en de huidige Seipgensstraat lagen.
Een twintigtal jaar geleden werden deze visvijvers grondig opgeknapt door H.S.V. Maurits, in samenwerking met de toenmalige gemeente Geleen. Door twee van de drie vijvers met elkaar te verbinden, ontstond de huidige visvijver, de thuisbasis van de hengelsportvereniging.
Met 460 seniorleden en 160 jeugdleden is H.S.V. Maurits een van de grotere hengelsportverenigingen van Limburg. Met een actief bestuur en de kantine, het ”chocohuuske”, als trefpunt probeert de club zijn ambitie waar te maken: ”Het bieden van mogelijkheden aan de liefhebbers van de hengelsport om regelmatig een visje te verschalken.”
Volgens schattingen zitten er zo’n 11.000 kg aan diverse karpersoorten, snoek, paling, zeelt, brasem, voorn en baars in de vijver van de Driepoel. Om de visstand op peil te houden, werd er in 2009 en 2010 nog circa 1.550 kg aan brasem, zeelt, snoek en karpers uitgezet.

Bronvermelding:

- www. hsvmaurits.com